

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลป่าซาง (พ.ศ. 2559 - 2561)

งานส่งเสริมการท่องเที่ยว
เทศบาลตำบลป่าซาง

คำนำ

เทศบาลตำบลป่าซาง ได้จัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลป่าซาง (พ.ศ. 2559 - 2561) ซึ่งแสดงถึงยุทธศาสตร์การส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ตำบลป่าซาง โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2559 - 2561) ของเทศบาลตำบลป่าซาง ที่ครอบคลุมการพัฒนาทุกพื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลป่าซาง เพื่อสะท้อนปัญหาและการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลป่าซางและความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง

เทศบาลตำบลป่าซางจึงขอขอบพระคุณ คณะผู้บริหาร หน่วยงานราชการต่างๆ ผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยว เทศบาลตำบลป่าซาง (พ.ศ. 2559 - 2561) ให้สำเร็จ และบรรลุวัตถุประสงค์ด้วยดี

งานส่งเสริมการท่องเที่ยว
เทศบาลตำบลป่าซาง

หัวข้อ	สารบัญ	หน้า
ส่วนที่ 1	บทนำ	1
ส่วนที่ 2	สถานการณ์และแนวโน้มการท่องเที่ยว	2
ส่วนที่ 3	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพทางการท่องเที่ยวในตำบลป่าซาง	15
ส่วนที่ 4	ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวตำบลป่าซาง	17
ส่วนที่ 5	กลไกขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว เทศบาลตำบลป่าซางไปสู่การปฏิบัติ	20

ส่วนที่ 1

บทนำ

ตำบลป่าซางตั้งอยู่ในเขตพื้นที่อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย มีลักษณะเป็นพื้นที่ราบ และเป็นภูเขาบางหมู่บ้าน มีเนื้อที่ทั้งหมด 46.60 ตารางกิโลเมตร มีการแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 15 หมู่บ้าน แบ่งเป็นพื้นที่ราบ 8 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 2, 3, 6, 7, 8, 9, 11, 12 จำนวนหมู่บ้านที่อยู่บนที่สูงหรือภูเขามี 7 หมู่บ้าน คือ หมู่ที่ 1, 4, 5, 10, 13, 14 และหมู่ที่ 15 และมีอาณาเขตติดต่อกับพื้นที่ใกล้เคียง ดังนี้ ทิศเหนือ ติดเขตตำบลศรีคำ อำเภอแม่จัน ทิศใต้ติดเขตตำบลป่าตึง อำเภอแม่จัน ทิศตะวันตกติดเขตตำบลแม่สลองใน อำเภอแม่ฟ้าหลวง และทิศตะวันออกติดเขตตำบลสันทรายและตำบลแม่จัน อำเภอแม่จัน นอกจากนี้ยังมีพื้นที่ที่เป็นเขตป่าชุมชน อ่างเก็บน้ำ ศิลปะ ประเพณี วัฒนธรรม สถานที่ศักดิ์สิทธิ์และผู้ประกอบการร้านค้า ที่พักต่าง ๆ ซึ่งก่อให้เกิดการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบในพื้นที่ สามารถนำรายได้มาบรรจบรวมสู่ตำบลป่าซาง และกระจายรายได้เพิ่มสู่หน่วยครัวเรือน อีกทั้งยังก่อให้เกิดการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 หมวดที่ 2 ว่าด้วยเรื่องการกำหนดอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ ตามมาตราที่ 16 กำหนดให้เทศบาล เมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองในเรื่องการส่งเสริมการท่องเที่ยว

เทศบาลตำบลป่าซาง ในฐานะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีหน้าที่ในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เกิดการพัฒนากลุ่มผู้นำชุมชนด้านการท่องเที่ยว และกลุ่มอาชีพที่มีศักยภาพด้านการจัดการท่องเที่ยวในตำบลให้มีวิสัยทัศน์ มีความรู้ ก่อให้เกิดความร่วมมือในการจัดการท่องเที่ยว การวางแผนกิจกรรมการท่องเที่ยวที่หลากหลาย การสร้างเครือข่ายวิสาหกิจการท่องเที่ยวโดยชุมชนในพื้นที่เทศบาลตำบลป่าซาง อำเภอแม่จัน จังหวัดเชียงราย ต่อไป

เพื่อให้การส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลป่าซางสามารถรับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เทศบาลตำบลป่าซางจึงได้จัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลป่าซาง พ.ศ. 2559 – 2561 ขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะใช้เป็นกรอบทิศทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวภายในพื้นที่ตำบลป่าซางและสามารถนำกลยุทธ์ไปสู่นโยบายและแผนปฏิบัติการในการพัฒนาการท่องเที่ยวได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม โดยเน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้ภาคประชาชน ชุมชน และเอกชน เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวไม่ให้อยู่ในสภาพที่ทรุดโทรมหรือถูกทำลาย อีกทั้งเพื่อเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมโดยการเป็นเจ้าบ้านที่ดี มีระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกในปริมาณที่เหมาะสม สะดวก และบริการที่มีคุณภาพต่อไป

ส่วนที่ 2

สถานการณ์และแนวโน้มการท่องเที่ยว

การท่องเที่ยวยังคงมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจโลก และมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง โดยมีการขยายตัวของ GDP ด้านการท่องเที่ยวโลกเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.5 มีส่วนแบ่ง ทางเศรษฐกิจสูงถึง 7.8 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 3.5 ของ GDP โลก และก่อให้เกิดการจ้างงานถึง 284 ล้านคนทั่วโลกโดยภูมิภาคต่างๆมีจำนวนนักท่องเที่ยว เพิ่มขึ้นยกเว้นทวีปแอฟริกาที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวติดลบร้อยละ 5 จีนยังคงเป็นประเทศที่มีนักท่องเที่ยวเดินทางไปเที่ยวประเทศอื่นสูงสุดเช่นเดียวกับอินเดียแอฟริกาใต้และอียิปต์ ตรงกันข้ามกับรัสเซียและบราซิล ที่การใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยวลดลงจากภาวะเศรษฐกิจ และค่าเงินที่ลดค่าลงอย่างเห็นได้ชัด ซึ่งส่งผลต่อจำนวนนักท่องเที่ยวรัสเซียในไทย ที่ลดลงตั้งแต่ต้นปีเฉลี่ยร้อยละ 30 ต่อเดือน

การท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจไทย

ไตรมาสที่ 3 ปี 2558 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเติบโตในอัตราค่อนข้างสูง มูลค่า ผลิตภัณฑ์มวลรวมทางตรงทางการท่องเที่ยว (Tourism Direct GDP : TDGDP) ประมาณ ร้อยละ 5.45 เมื่อเทียบกับ GDP รวมของประเทศสัดส่วนดังกล่าวนี้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมา โดยลำดับและก่อให้เกิดการจ้างงานในไตรมาสนี้ประมาณ 4.45 ล้านคน หรือร้อยละ 11.64 ของการจ้างงานของประเทศโดยรวม และดุลการท่องเที่ยวเกินดุลถึง 284.22 ล้านบาท

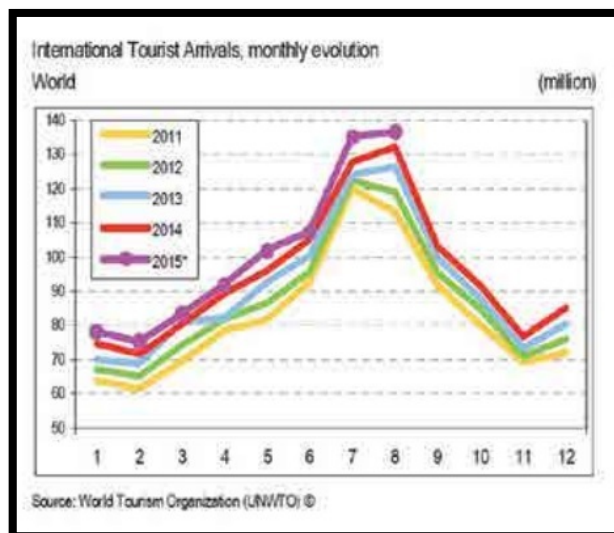
สถานการณ์การท่องเที่ยวของไทยในไตรมาส 3 ยังคงเติบโต

ด้วยจำนวนนักท่องเที่ยว 7.27 ล้านคนเพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้วร้อยละ 24.34 โดยร้อยละ 70.07 เป็นนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออก โดยเฉพาะจีนเพียงประเทศเดียวมีนักท่องเที่ยวมาไทย 2.1 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 28.99 ของนักท่องเที่ยวทั้งหมดของไตรมาสนี้รายได้จากการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้มีประมาณ 357.05 พันล้านบาท เพิ่มขึ้นจากไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้วร้อยละ 33.06 แต่การขยายตัวของจำนวน นักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวไตรมาสนี้ขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่าไตรมาสที่ผ่านมา

คาดการณ์จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาไทย ในไตรมาส 4 และทั้งปี 2558 จนถึงปีหน้าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

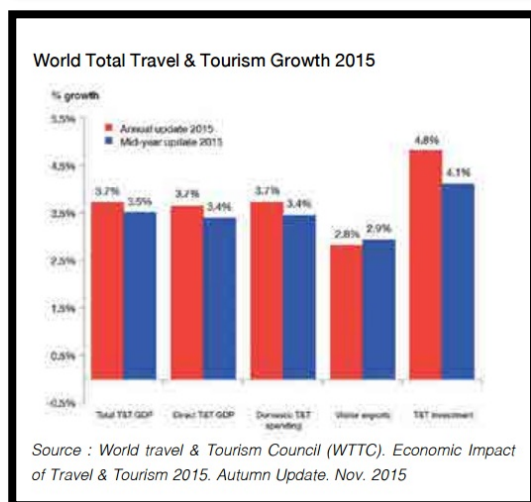
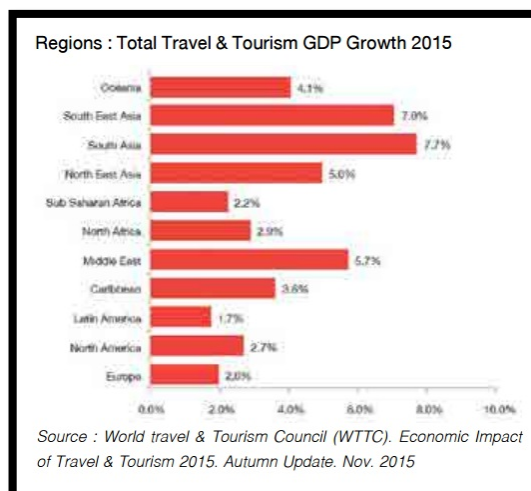
โดยมีจำนวน 7.7 ล้านคนในไตรมาส 4 ทำให้มีจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งปี 2558 ประมาณ 29.8 ล้านคน ก่อให้เกิดรายได้ 1.42 ล้านล้านบาท และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจนถึง ปี 2559 เป็น 32 ล้านคน คิดเป็นเพิ่มขึ้นร้อยละ 8

สถานการณ์การท่องเที่ยวโลก จำนวนนักท่องเที่ยวโลกยังคงขยายตัวอย่างต่อเนื่องเป็นผลพวงจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจยุโรปและความผันผวนของค่าเงินในสกุลต่างๆ ข้อมูลจากรายงานของ UNWTO World Tourism Barometer ระบุว่า ตั้งแต่ต้นปีมาจนถึงเดือนสิงหาคม 2558 จำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางระหว่างประเทศยังคงเติบโตอย่างต่อเนื่อง ในอัตราร้อยละ 4 ต่อปี โดยมีจำนวนทั้งสิ้น 810 ล้านคน มากกว่าช่วงเวลาเดียวกัน ในปีที่ผ่านมา 33 ล้านคน ซึ่งมาจากการฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของเศรษฐกิจยุโรปตั้งแต่ช่วงต้นปีและค่าเงินยูโรที่อ่อนค่าลงส่งผลให้ จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างประเทศในยุโรปเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ประกอบกับจุดแข็งด้านการท่องเที่ยวของสหภาพยุโรปที่มีแหล่งท่องเที่ยวอดิเรกนิยมของนักท่องเที่ยวหลายแห่ง โดยเฉพาะประเทศสมาชิก EU ประเทศ จาก 44 ประเทศ และในทวีปยุโรป มีการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวสูงถึงร้อยละ 6 หรือมากกว่า ซึ่งเป็นการขยายตัวที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยโดยรวมของทั้งทวีป สำหรับจำนวนนักท่องเที่ยวของกลุ่มประเทศในภูมิภาคอื่นๆ ก็มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ในอัตราที่เท่ากันคือร้อยละ 4 ยกเว้น ประเทศในทวีปแอฟริกาเท่านั้นที่จำนวนนักท่องเที่ยวระหว่าง ประเทศลดลงร้อยละ 5 โดยในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก ประเทศ ในกลุ่มโอเชียเนียอย่างออสเตรเลียและนิวซีแลนด์ยังคงขยายตัวนำหน้าในอัตราร้อยละ 7 และตามมาด้วยเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ในอัตราร้อยละ 6 โดยเฉพาะประเทศไทยที่ขยายตัวในอัตราที่สูงจากเดิมที่หดตัวในปีก่อนหน้านี้ สำหรับนักท่องเที่ยวในทวีปอเมริกา การขยายตัวที่เกิดขึ้นเป็นผลพวงจากการแข็งค่าเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐฯ ที่กระตุ้นให้มีการเดินทางออกนอกประเทศมากขึ้น ตลาดนักท่องเที่ยวจีนยังคงครองอันดับหนึ่งด้วยการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เดินทางออกนอกประเทศในอัตราที่เป็นตัวเลขสองหลักส่งผลให้ญี่ปุ่นไทยสหรัฐอเมริกาและแหล่งท่องเที่ยวในทวีปยุโรปหลายประเทศได้รับประโยชน์กันถ้วนหน้าเช่นเดียวกับประเทศต่างๆ ที่เป็นตลาดเกิดใหม่ (Emerging Markets) อย่างอินเดีย แอฟริกาใต้และอียิปต์ ที่มีรายงานว่ามีการเติบโตของการใช้จ่าย ด้านการท่องเที่ยวในอัตราสูงที่เป็นตัวเลขสองหลักเช่นกัน รวมถึง ประเทศพัฒนาแล้วอย่างเช่น สหรัฐอเมริกา และ สหราชอาณาจักร ที่มีการใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยวสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด อันเนื่อง มาจากเศรษฐกิจที่ดีและค่าเงินที่แข็งค่าขึ้น ซึ่งเป็นไปในทิศทาง ตรงกันข้ามกับการใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยวของประเทศรัสเซีย และบราซิลที่ลดลงอย่างชัดเจนสะท้อนให้เห็นถึงข้อจำกัดทางเศรษฐกิจใน 2 ตลาดนี้ประกอบกับค่าเงินรูเบิลและเงินเรียลที่ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเงินสกุลอื่น

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังคงมีความสำคัญต่อการเติบโตของเศรษฐกิจโลกและการจ้างงาน

World Travel & Tourism Council (WTTTC) วิเคราะห์ผลกระทบ ทางเศรษฐกิจของการเดินทางและท่องเที่ยวโลกในปี 2558 จากข้อมูลที่มีอยู่จนถึงปัจจุบัน สรุปได้ว่าผลิตภัณฑ์ประชาชาติ (GDP) ด้านการท่องเที่ยวและเดินทางของโลกคาดว่าจะขยายตัวเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3.5 ซึ่งสูงกว่าการขยายตัวของ GDP รวมของโลกที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 2.5 โดยมีส่วนแบ่งทางเศรษฐกิจโลกมูลค่าถึง 7.8 ล้านล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นร้อยละ 3.5 ของ GDP โลก และก่อให้เกิดการจ้างงานถึง 284 ล้านคนทั่วโลก อย่างไรก็ตาม ตัวเลขการคาดการณ์ดังกล่าวลดลงจากที่เคยคาดการณ์ไว้เมื่อต้นปี 2558 ร้อยละ 0.2 เนื่องจากการคาดการณ์การเติบโตเศรษฐกิจโลกที่ ลดลงจากร้อยละ 2.9 เป็นร้อยละ 2.5 อันเป็นผลจากราคาสินค้าตกต่ำ ซึ่งกระทบไปยังอัตราแลกเปลี่ยนของประเทศหลักๆ อย่างเช่น บราซิล เยอรมัน และประเทศในทวีปแอฟริกา การลดลงของการใช้จ่ายภายในประเทศและการลงทุนทางด้านการท่องเที่ยว ในขณะที่จำนวนนักท่องเที่ยวยังคงเป็นไปตามที่คาดการณ์ไว้แต่ต้นปี เอเชียใต้เป็นภูมิภาคที่มีการเติบโตทางเศรษฐกิจการท่องเที่ยว สูงที่สุดถึงร้อยละ 7.7 ซึ่งมาจากการขยายตัวของจำนวนนักท่องเที่ยว และรายได้จากการท่องเที่ยวที่สูงขึ้นของประเทศอินเดียซึ่งมีขนาดเศรษฐกิจการท่องเที่ยวใหญ่ที่สุดในภูมิภาค

วิกฤติการณ์ด้านเศรษฐกิจในรัสเซียส่งผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของไทย

ความขัดแย้งระหว่างรัสเซียกับนาโตบานปลายเมื่อรัสเซียส่งกองกำลังเข้าควบคุมไครเมียอันเป็นส่วนหนึ่งของประเทศยูเครน และผนวกไครเมียเข้าเป็นส่วนหนึ่งของประเทศฝ่ายนาโตคว่ำบาตร เศรษฐกิจการเมืองรัสเซียหลายระลอก แต่ส่วนใหญ่มีผลกระทบในวงแคบ เนื่องจากสมาชิกรัสเซียบางส่วนมีพื้นที่ติดกับรัสเซีย การคว่ำบาตรกระทบต่อทั้ง 2 ฝ่าย จึงทำในขอบเขตจำกัด ผลกระทบต่อเศรษฐกิจรัสเซียมาจากเรื่องราคาน้ำมันดิบเนื่องจากเศรษฐกิจรัสเซียขึ้นกับการส่งออกน้ำมันกับก๊าซธรรมชาติในขณะที่ราคาน้ำมันดิบ West Texas Intermediate (WTI) อยู่ที่ 115 ดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อบาร์เรลเมื่อเดือนมิถุนายน 2557 ก่อนปรับตัวลงอย่างต่อเนื่องลงไปที่ 45 ดอลลาร์สหรัฐฯ เมื่อมกราคม 2558 และจากต้นปี 2558 เป็นต้นมาจนถึงสิ้นไตรมาสที่ 3 เคลื่อนไหวอยู่ที่ระดับ 40-50 ดอลลาร์สหรัฐฯ โดยเป็นผลจากการเพิ่มขึ้นของอุปทานเป็นหลัก ในขณะที่การบริโภคน้ำมันของโลกไม่ได้ลดลงและคาดว่าราคาน้ำมันน่าจะทรงตัวในระดับต่ำอีกระยะหนึ่ง และอาจผันผวนครั้งคราว เศรษฐกิจรัสเซียขึ้นกับการส่งออกน้ำมันกับก๊าซธรรมชาติเป็นหลัก ความกังวลจากมาตรการคว่ำบาตรและราคาน้ำมันอ่อนตัวกระทบ ต่อค่าเงินรูเบิลอย่างรุนแรง โดยรวมแล้วรูเบิลอ่อนค่าราวร้อยละ 50 เป็นเหตุผลทำให้ชาวรัสเซียลดการท่องเที่ยวต่างประเทศ ข้อมูลอัตราการเปลี่ยนแปลงของนักท่องเที่ยวรัสเซีย ช่วงเดือน มกราคม-กันยายน 2558 ของกรมการท่องเที่ยวให้ภาพอย่างชัดเจน ว่านับจากเดือนมกราคม 2558 เป็นต้นมา จำนวนนักท่องเที่ยวจากรัสเซียลดลงทุกเดือนกว่าร้อยละ 30 (สูงสุดคือเดือนมีนาคม ลดลงถึงร้อยละ 59.23)

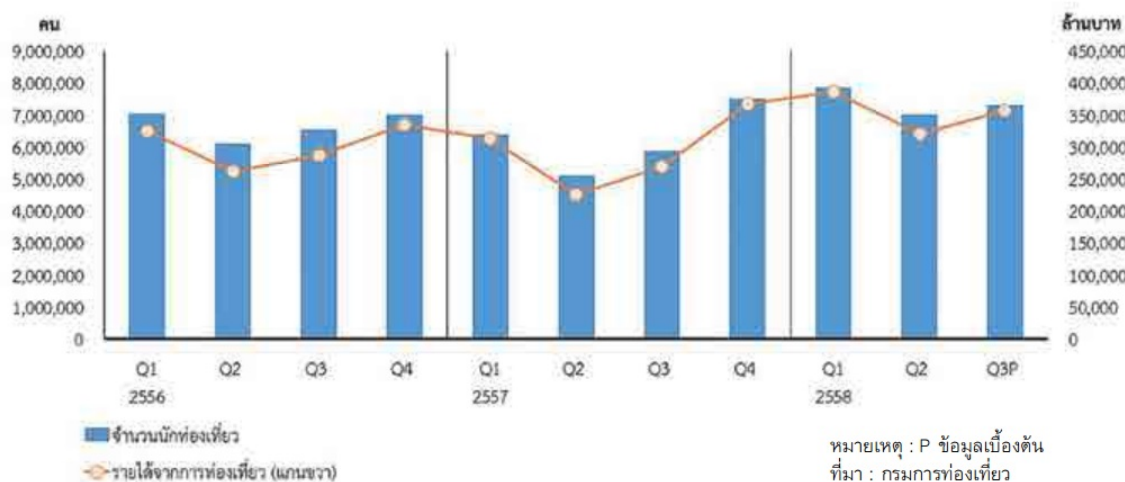
เหตุการณ์ระทึกขวัญในกรุงปารีสกับผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว

กรุงปารีสไม่เพียงเป็นเพียงเมืองหลวงที่เป็นศูนย์กลางทางวัฒนธรรมด้านการเงินและการเมืองของประเทศฝรั่งเศสแต่ยังเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่สร้างรายได้ให้กับประเทศถึงร้อยละ 8 ของรายได้รวมมีจำนวนนักท่องเที่ยวกว่า 22 ล้านคนมาพำนักในปี 2557 เหตุการณ์การโจมตีของผู้ก่อการร้ายเมื่อวันที่ 13 พฤศจิกายน ที่ผ่านมา ทำให้มีผู้เสียชีวิต 130 คนและได้รับบาดเจ็บกว่า 300 คน ซึ่งส่งผลกระทบต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศฝรั่งเศสอย่างแน่นอน เหตุการณ์การก่อการร้ายของโลกไม่ได้เกิดขึ้นเป็นครั้งแรกที่นี่ แต่ที่ผ่านมาโลกเผชิญกับการโจมตีในลักษณะเดียวกันมาแล้วหลาย ครั้งกับเมืองที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ อาทิเหตุการณ์โจมตีตึกแฝดของประเทศสหรัฐอเมริกาในปี 2544 ระเบิดในกรุงมาดริด ประเทศสเปนในปี 2548 เช่นเดียวกับระเบิดในกรุงลอนดอน ประเทศอังกฤษเมื่อปี 2549 รวมทั้งระเบิดที่เกิดขึ้นในการวิ่งมาราธอน ในกรุงบอสตัน สหรัฐอเมริกาในปี 2556 ซึ่งนักท่องเที่ยวมองการก่อการร้ายที่เกิดขึ้นเหล่านั้นเปรียบเสมือนหายนะทางธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว หรือน้ำท่วม เป็นต้น แต่การโจมตีครั้งนี้หลาย ฝ่ายมองว่ามีความแตกต่างจากที่ผ่านมา เนื่องจากเป็นเหตุการณ์ที่เกิดจากกลุ่มก่อการร้ายข้ามชาติที่มีเครือข่ายโยงใยถึงการสู้รบ ในตะวันออกกลางและมีความเข้มแข็งกว่าเดิมซึ่งนักท่องเที่ยวเอง ก็รับรู้ได้ถึงความรู้สึกดังกล่าวและไม่เพียงต่อประเทศฝรั่งเศสเท่านั้น แต่ความรู้สึกหวั่นวิตกในการเดินทางท่องเที่ยวขยายวงกว้างไป สู่ประเทศต่างๆ ในทวีปยุโรป ผลกระทบที่มีต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวฝรั่งเศสที่เกิดขึ้นทันทีก็คือราคาหุ้นของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางลดลง เช่น โรงแรม ในเครือ Accor ที่มีราคาหุ้นลดลงสูงสุดร้อยละ 5 หุ้นของโรงแรม InterContinental ลดลงร้อยละ 2 หุ้นของสายการบิน Air France ลดลงร้อยละ 5.7 และหุ้นของ IAG ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของสายการบิน British Airways และ Iberia ลดลงร้อยละ 3 รวมถึงธุรกิจการจองที่พัก และการเดินทางระหว่างประเทศ อย่างเช่น OTA major Expedia ราคาหุ้นลดลงร้อยละ 5.5 Priceline ลดลงร้อยละ 4 สายการบิน Delta ลดลงร้อยละ 4.5 และโรงแรม Hilton ซึ่งราคาหุ้นลดลง มากที่สุดระหว่างโรงแรมด้วยกันคือ ร้อยละ 7.5 นอกจากนี้ ยังมีการยกเลิกการเดินทางผ่านตัวแทนท่องเที่ยว โรงแรม และสายการบินต่างๆ โดยเฉพาะสายการบิน Air France ที่เพิ่งออกมาประกาศตัวเลขความสูญเสียของรายได้ในเดือนพฤศจิกายน จากเหตุการณ์ดังกล่าวสูงถึง 54 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯซึ่งผลกระทบมากคือการเดินทางในประเทศเข้าออกกรุงปารีส สำหรับผลกระทบต่อการท่องเที่ยวไทยแต่ละปีมีนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสเดินทางเข้าประเทศไทยประมาณ 6 แสนคนอยู่ในอันดับ 4 (ร้อยละ 2.55) ของนักท่องเที่ยวชาวยุโรป โดยมีการขยายตัว อย่างต่อเนื่องแม้ในปีที่ผ่านมาเศรษฐกิจยุโรปตกต่ำ ทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวยุโรปที่เดินทางเข้าประเทศไทยลดลงร้อยละ 2.38 แต่จำนวนนักท่องเที่ยวชาวฝรั่งเศสยังคงเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.38 ซึ่งเป็น 1 ในกลุ่ม 6 ประเทศแถบยุโรปที่ยังมีจำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่อีก 11 ประเทศที่เหลือมีจำนวนนักท่องเที่ยวลดลง ก่อให้เกิดรายได้จากนักท่องเที่ยวฝรั่งเศสแต่ละปีกว่า 40,000 ล้านบาท ซึ่งในระยะสั้นส่งผลกระทบทันทีทางจิตวิทยาของผู้ที่วางแผนเดินทางท่องเที่ยว ทั้งผู้เดินทางท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาไทย และคนไทยเดินทางออกนอกประเทศที่มีสูงถึง 1 แสนคนโดยประมาณในแต่ละปี ในขณะเดียวกันอาจจะส่งผลกระทบต่อการวางแผนเดินทางระยะยาว ของนักท่องเที่ยวตลาดยุโรป ประกอบกับข่าวหนังสือแจ้งเตือนจากหน่วยข่าวกรองรัสเซียว่ามีสมาชิกกลุ่ม ISIS จำนวน 10 คน เดินทางเข้ามาตามแหล่งท่องเที่ยวของไทย อาทิ พัทยา ภูเก็ต และ กรุงเทพฯ จะยังเป็นการซ้ำเติมต่อความเชื่อมั่นถึงความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติที่มีอยู่เดิมลดลงอีก ซึ่งภาคเอกชนไทยคาดว่าจะมีการยกเลิกการเดินทางในระยะยาว ไปถึงช่วงปีใหม่ที่ถือเป็น High season ด้านการท่องเที่ยวของไทยอย่างแน่นอน เพราะนักท่องเที่ยวยังไม่มั่นใจเรื่องความปลอดภัยกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่หลายฝ่ายยังคงเชื่อว่าจะฟื้นตัวกลับมาได้หากรัฐบาลสร้างหลักประกันความเชื่อมั่นโดยดำเนินการตามมาตรการที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด อาทิการตรวจสอบอย่างเข้มงวดในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวของชาวต่างชาติและตรวจสอบพื้นที่ที่มีคนจากประเทศต้องสงสัยเป็นกลุ่ม ISIS พักอาศัยอยู่ การประสานข้อมูลจากแหล่งข่าวทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งเพิ่มความเข้มข้นในกระบวนการตรวจสอบคัดกรองผู้ที่เดินทางเข้าประเทศไทย

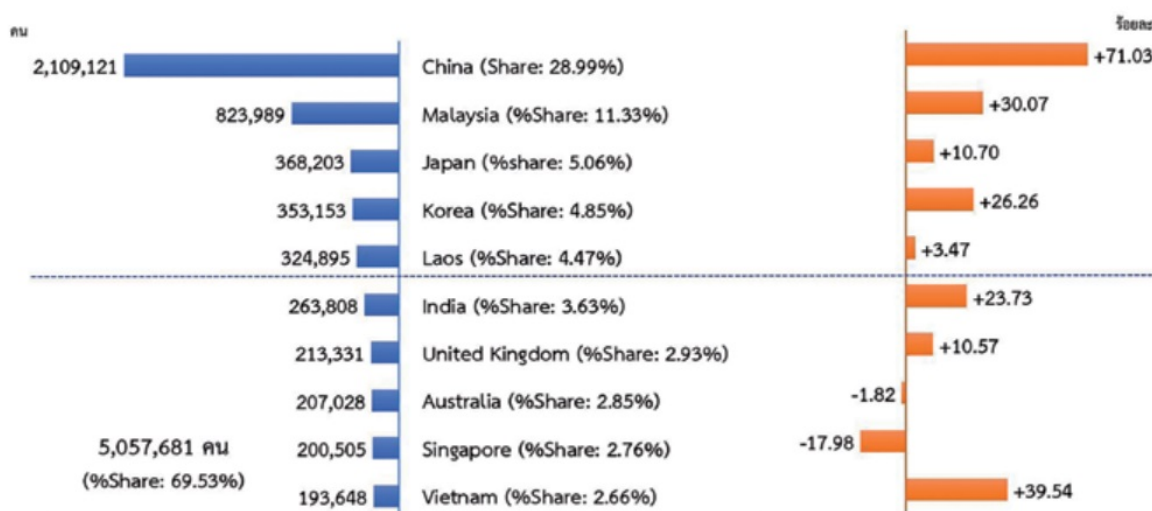
สถานการณ์การท่องเที่ยวไทย ไตรมาสที่ 3/2558

ในไตรมาสที่ 3/2558 มีนักท่องเที่ยวจำนวน 7,274,428 คน (แผนภาพที่1) ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียตะวันออกและยุโรป ขณะที่นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอื่นๆ มีสัดส่วนเฉลี่ยภูมิภาคละประมาณร้อยละ 3 เท่านั้น โดยนักท่องเที่ยวที่เดินทางมามากที่สุด 3 อันดับแรก ได้แก่ จีน มาเลเซีย และญี่ปุ่น (แผนภาพที่ 2) สำหรับรายได้ด้านการท่องเที่ยวมีมูลค่า 357,050.76 ล้านบาท (แผนภาพที่ 1) ส่วนใหญ่เป็นรายได้จากนักท่องเที่ยวภูมิภาค เอเชียตะวันออกและยุโรป ขณะที่นักท่องเที่ยวจากภูมิภาคอื่นๆ สร้างรายได้เฉลี่ยภูมิภาคละประมาณร้อยละ 4 และนักท่องเที่ยวที่สร้างรายได้สูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ จีน มาเลเซีย และ ออสเตรเลีย (แผนภาพที่3)

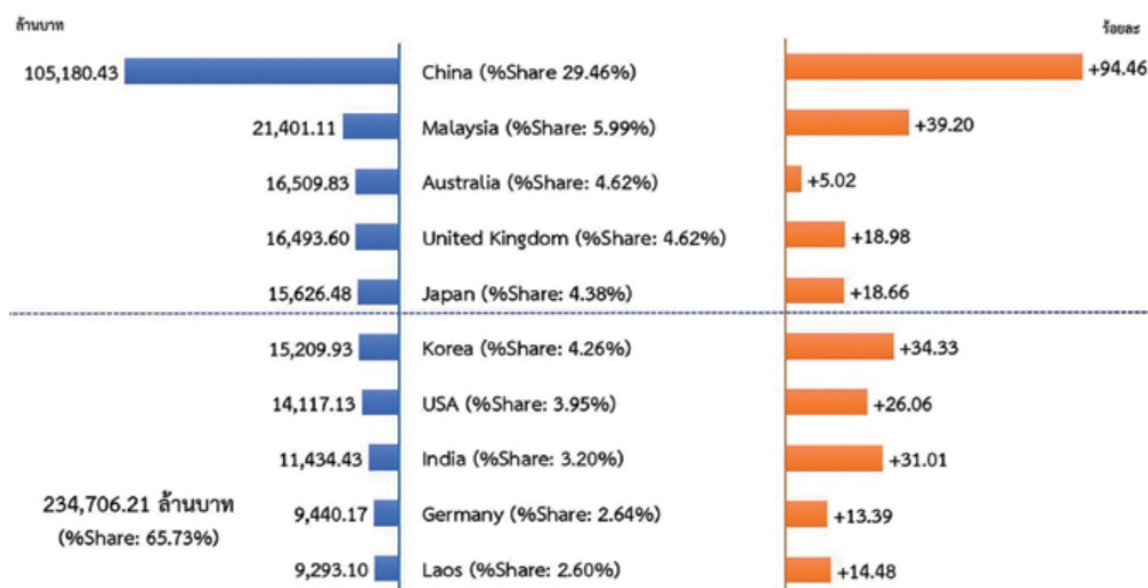
แผนภาพที่ 1 แนวโน้มจำนวนและรายได้จากการท่องเที่ยว

แผนภาพที่ 2 นักท่องเที่ยวที่มีจำนวนมากที่สุด 10 อันดับแรก ไตรมาสที่ 3 ปี 2558P

แผนภาพที่ 3 นักท่องเที่ยวที่สร้างรายได้มากที่สุด 10 อันดับแรก ไตรมาสที่ 3 ปี 2558

หมายเหตุ : P ข้อมูลเบื้องต้น
ที่มา : กรมการท่องเที่ยว

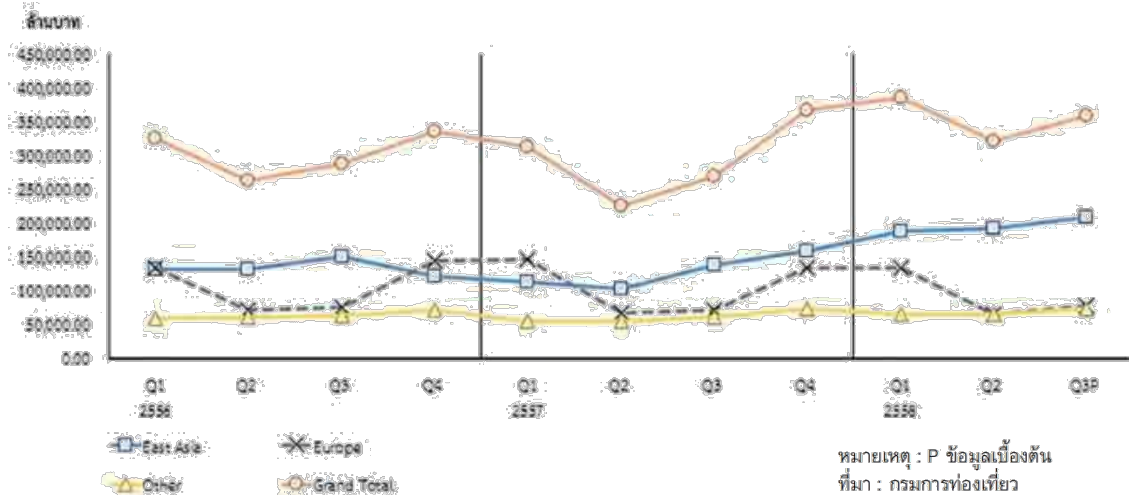
รายได้ขยายตัวร้อยละ 31.25 โดยภูมิภาคยุโรปปรับตัวดีขึ้น

การฟื้นตัวของนักท่องเที่ยวในปีก่อนหน้ามีอิทธิพลต่อการเติบโตของรายได้ในปี การชุมนุมในปีที่ผ่านมาส่งผลกระทบต่อนักท่องเที่ยวภูมิภาคยุโรปมากกว่าเอเชียตะวันออก

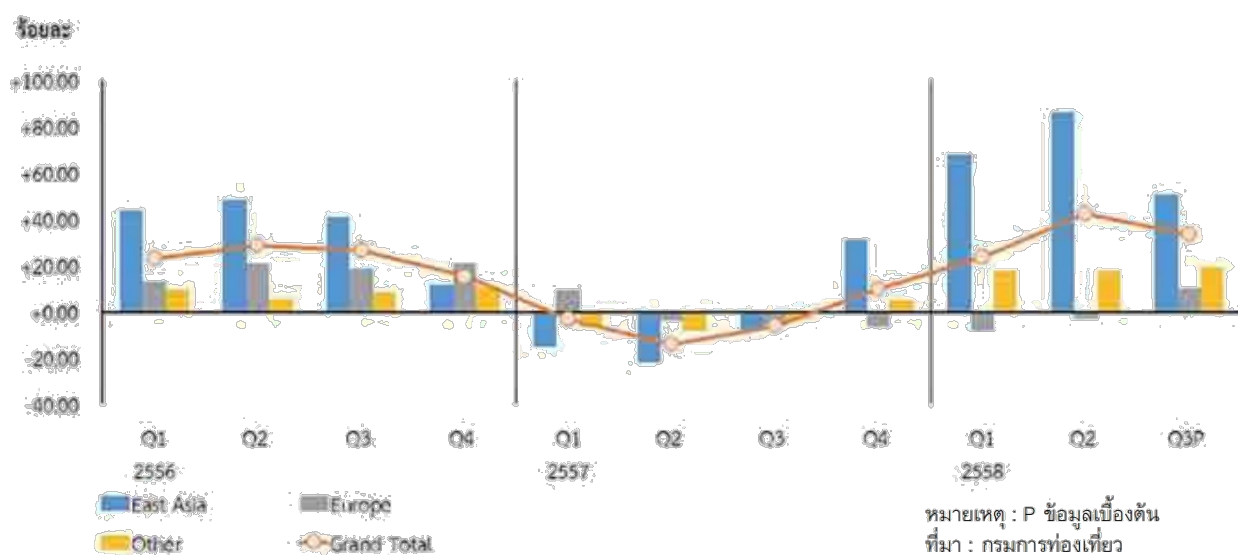
รายได้จากการท่องเที่ยว

ไตรมาสที่ 3/2558 มีรายได้จากการท่องเที่ยว 357,050.76 ล้านบาท (แผนภาพที่ 4) ขยายตัวร้อยละ 33.06 จากร้อยละ 42.49 ในไตรมาสที่แล้ว (แผนภาพที่ 5) โดยภูมิภาคเอเชียตะวันออกปรับตัวลดลง ขณะที่ภูมิภาคยุโรปและภูมิภาคอื่นๆปรับตัวดีขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าจำนวนนักท่องเที่ยวและวันพักนักท่องเที่ยวมีอิทธิพลต่อรายได้มากกว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ย (แผนภาพที่ 6) ภูมิภาคเอเชียตะวันออกสร้างรายได้ 207,865.26 ล้านบาท (แผนภาพที่ 4) ขยายตัวร้อยละ 50.54 ปรับตัวลดลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 85.89 ในไตรมาสที่แล้ว (แผนภาพที่ 5) จากการลดลงในเกือบทุกตลาด โดยเฉพาะตลาดหลัก เช่น จีน มาเลเซีย เกาหลีเป็นต้น โดยเป็นผลจาก 2 ปัจจัย คือการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนจากที่หดตัวกว่าร้อยละ 12 ในช่วงครึ่งแรกของปี 2557 ทำให้อัตราการขยายตัวของรายได้ของไตรมาสนี้ต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้า นอกจากนี้ยังได้รับผลกระทบจากเหตุระเบิด บริเวณแยกราชประสงค์ในเดือนสิงหาคมที่ส่งผลให้นักท่องเที่ยวเดือนกันยายนชะลอตัวลง ภูมิภาคยุโรปสร้างรายได้ 76,960.74 ล้านบาท (แผนภาพที่ 4) ขยายตัวร้อยละ 10.21 ปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสที่แล้ว (แผนภาพที่ 5) โดยปรับตัวดีขึ้นในเกือบทุกตลาดโดยเฉพาะฝรั่งเศส เยอรมนีและอังกฤษ เป็นต้น ยกเว้นรัสเซียที่ยังคงหดตัวต่อเนื่องจากไตรมาสที่แล้ว จากปัญหาเศรษฐกิจภายในประเทศ ภูมิภาคอื่นๆ สร้างรายได้ 72,224.76 ล้านบาท (แผนภาพที่ 4) ขยายตัวร้อยละ 19.50 ดีขึ้นเล็กน้อยจากไตรมาสที่แล้ว (แผนภาพที่ 5) จากการปรับตัวดีขึ้นของภูมิภาคอเมริกา ขณะที่ภูมิภาคอื่นๆ เช่น เอเชียใต้และโอเชียเนีย ปรับตัวลดลงจากทั้งระดับการใช้จ่ายที่ลดลงและวันพักนักท่องเที่ยวที่ปรับตัวลดลง นอกจากนี้ความสนใจต่อแหล่งท่องเที่ยวอื่นเช่น ญี่ปุ่นและเกาะบาห์ลีเป็นผลให้นักท่องเที่ยวออสเตรเลียลดลง

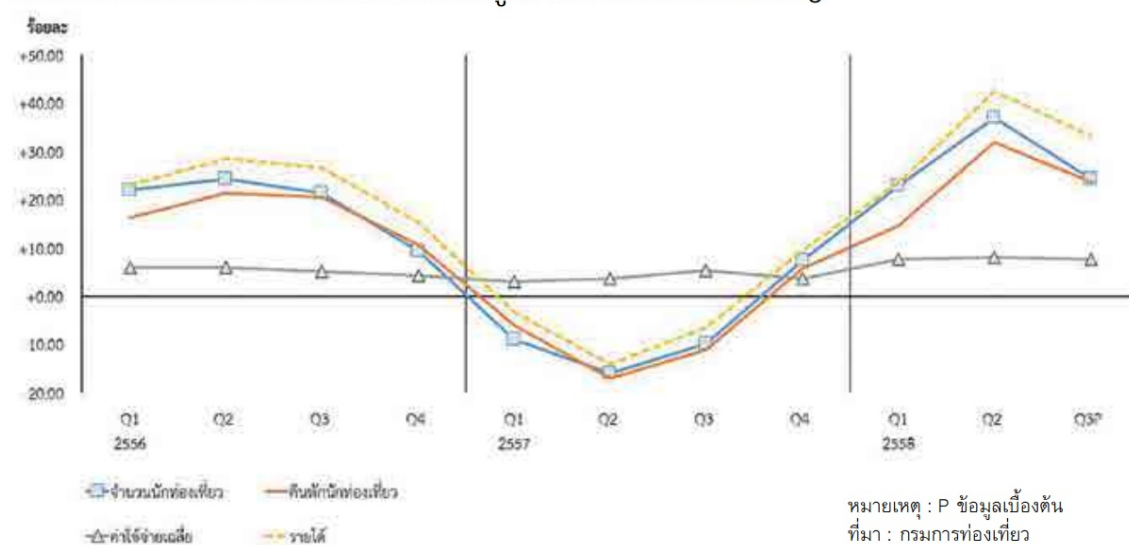
แผนภาพที่ 4 รายได้จากนักท่องเที่ยว

แผนภาพที่ 5 อัตราการเปลี่ยนแปลงของรายได้จากนักท่องเที่ยว

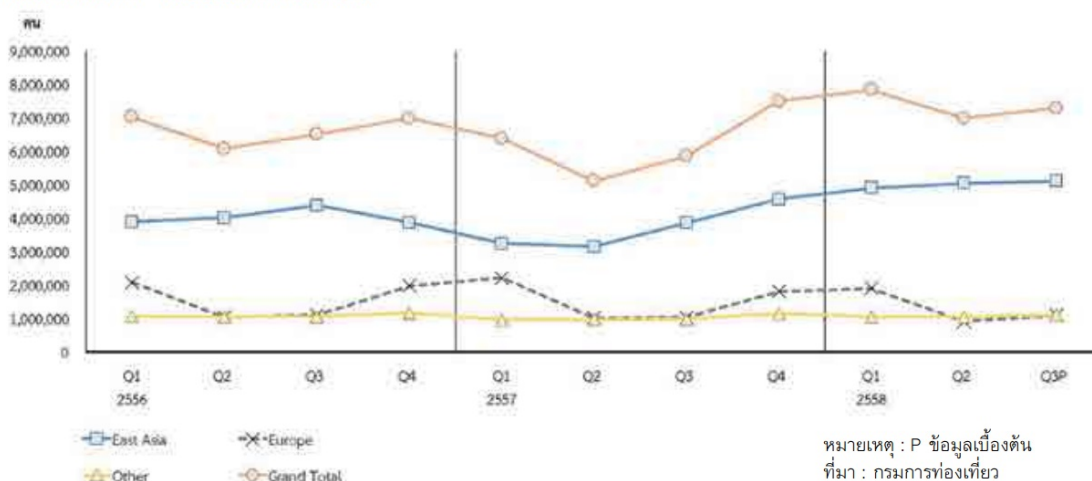
แผนภาพที่ 6 อัตราการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญ

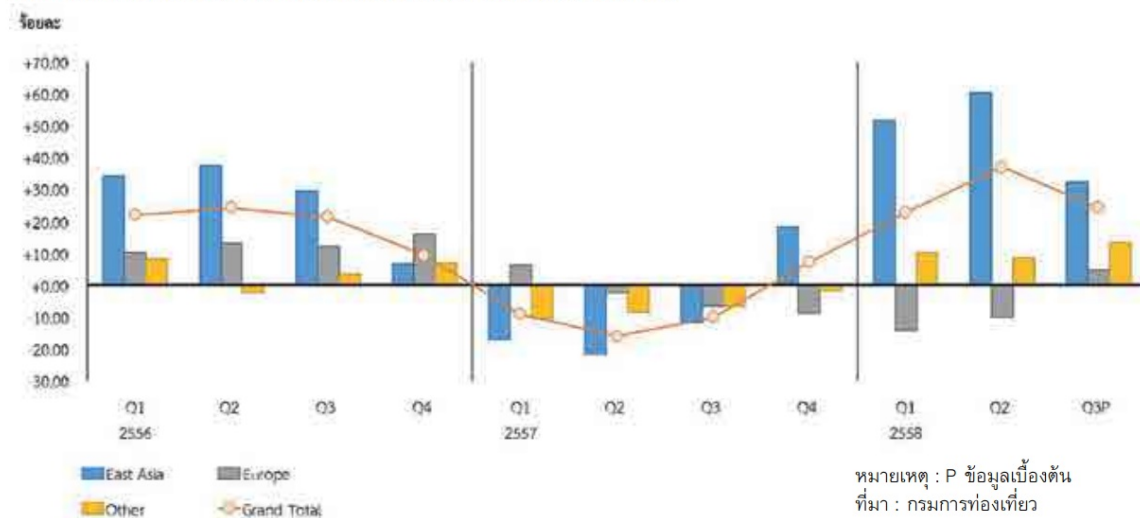
จำนวนนักท่องเที่ยว

ไตรมาสที่ 3 / 2558 นักท่องเที่ยวมีจำนวน 7,274,428 คน ขยายตัวร้อยละ 24.34 ลดลงจากที่ขยายตัวร้อยละ 36.92 ในไตรมาสที่แล้ว (แผนภาพที่ 7 และ 8) ตามทิศทางของนักท่องเที่ยวภูมิภาค เอเชียตะวันออก ซึ่งได้รับอิทธิพลจากเหตุการณ์ในปีก่อนหน้าและเหตุระเบิดบริเวณแยกราชประสงค์ในเดือนสิงหาคมที่ผ่านมา ภูมิภาคเอเชียตะวันออก มีจำนวน 5,096,900 คน (แผนภาพที่ 7) ขยายตัวร้อยละ 32.34 จากที่ขยายตัวร้อยละ 60.50 ในไตรมาสที่แล้ว (แผนภาพที่ 8) จากการลดลงของนักท่องเที่ยวเกือบทุกประเทศ จากเหตุระเบิดบริเวณแยกราชประสงค์โดยเฉพาะจีน และฮ่องกง ที่ได้รับผลกระทบรุนแรง นอกจากนี้ยังเป็นผลจากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยวในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า ภูมิภาคยุโรป มีจำนวน 1,071,722 คน (แผนภาพที่ 7) ขยายตัวร้อยละ 4.71 ปรับตัวดีขึ้นจากเดิมที่หดตัวร้อยละ 9.83 ในไตรมาสที่แล้ว (แผนภาพที่ 8) จากการเพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยวเกือบทุกตลาด โดยเฉพาะฝรั่งเศส เยอรมนีและอังกฤษ ซึ่งเป็นผลจาก 2 ปัจจัย คือการหดตัวของนักท่องเที่ยวในช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า และความเชื่อมั่นที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว ขณะที่รัสเซียยังคงหดตัวต่อเนื่อง ภูมิภาคอื่นๆ มีจำนวน 1,105,806 คน (แผนภาพที่ 7) ขยายตัวร้อยละ 13.35 จากร้อยละ 8.54 ในไตรมาสที่แล้ว (แผนภาพที่ 8) จากความเชื่อมั่นที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะภูมิภาคตะวันออกกลางที่ขยายตัวสูงในช่วงวันอิดีลฟิตร

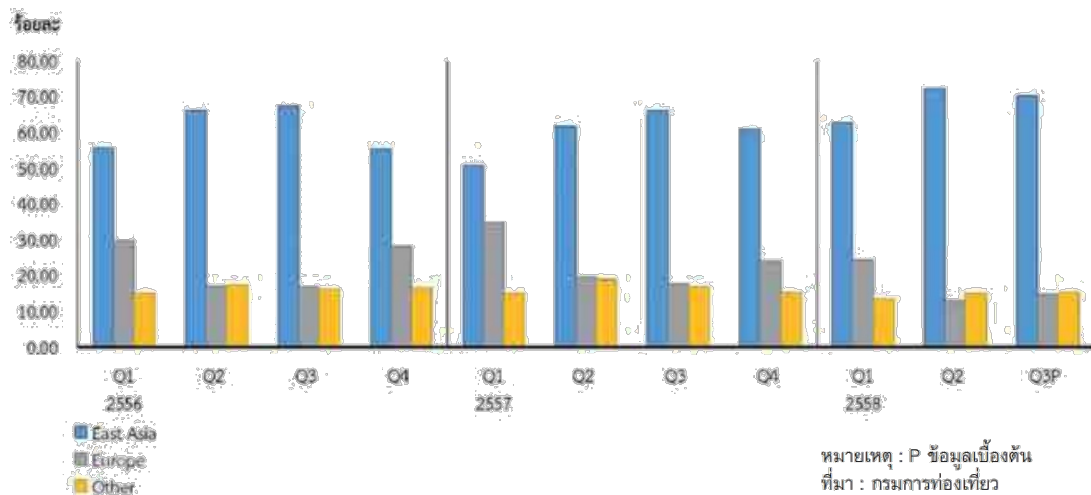
แผนภาพที่ 7 จำนวนนักท่องเที่ยว

แผนภาพที่ 8 อัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนนักท่องเที่ยว

แผนภาพที่ 9 สัดส่วนจำนวนนักท่องเที่ยว

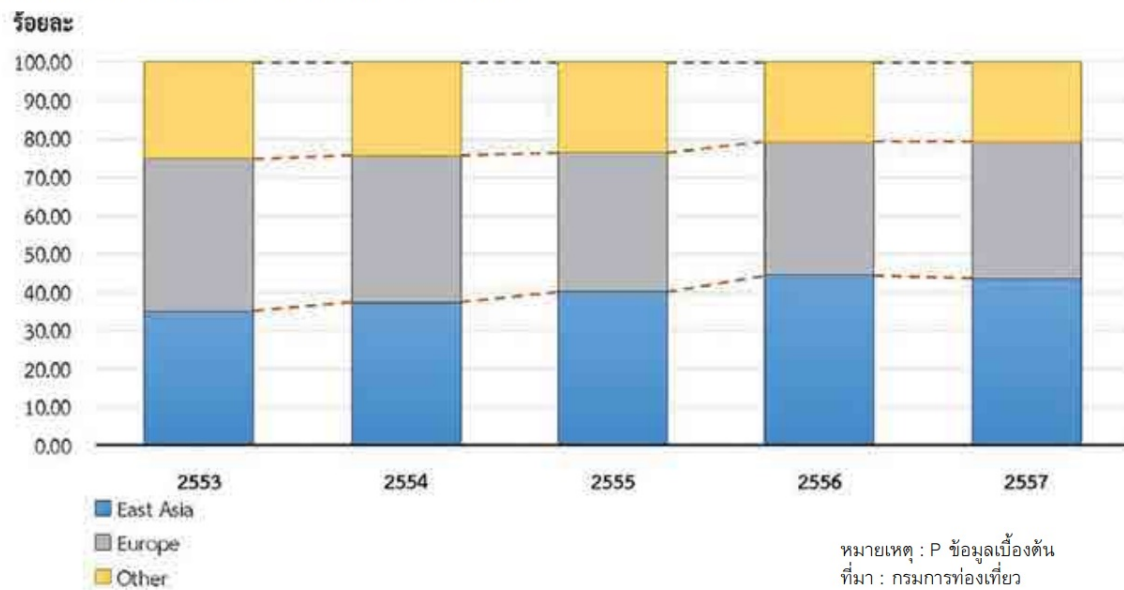
ความเสี่ยงจากการกระจุกตัวของนักท่องเที่ยว

ที่ผ่านมามากกว่าร้อยละ 80 ของนักท่องเที่ยวของไทยเป็นนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออกและยุโรปมาโดยตลอดโดยเฉพาะนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออกที่มีสัดส่วนสูงถึง 3 ใน 5 ของจำนวนนักท่องเที่ยวทั้งหมดนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความอ่อนไหวต่อเหตุการณ์ต่างๆโดยจำนวนจะลดลงอย่างรุนแรงเมื่อเกิดเหตุการณ์ ที่กระทบกับการท่องเที่ยวและจะฟื้นตัวอย่างรวดเร็วเมื่อเหตุการณ์สิ้นสุดจึงทำให้จำนวนนักท่องเที่ยวของไทยจะผันผวนและรุนแรง เมื่อเกิดเหตุการณ์ต่างๆ เช่นเมื่อเกิดสถานการณ์ชุมนุมในประเทศเข้าสู่ช่วงวิกฤตนักท่องเที่ยว ภูมิภาคยุโรปหดตัวเพียงร้อยละ 2.33 ขณะที่นักท่องเที่ยวจากเอเชียตะวันออกหดตัวกว่าร้อยละ 21.43 เป็นเหตุให้นักท่องเที่ยวโดยรวมของไทยหดตัวสูงถึงร้อยละ 15.94 แต่ในอีกด้านหนึ่งเมื่อนักท่องเที่ยวภูมิภาคยุโรปหดตัวเนื่องจากปัญหาเศรษฐกิจในภูมิภาคการเติบโตอย่างก้าวกระโดดของนักท่องเที่ยวจีนและมาเลเซียได้ช่วยบรรเทาผลกระทบและขับเคลื่อน ภาคการท่องเที่ยวไทยและส่งผลให้การท่องเที่ยวฟื้นตัวและเติบโต ต่อเนื่อง

นอกจากนี้ ในมิติของการสร้างรายได้เริ่มปรากฏสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน นั่นคือรายได้ส่วนใหญ่มาจากนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออก และยุโรป จากเดิมที่มีสัดส่วนร้อยละ 74 ในปี 2553 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 78 ในปี 2557 และที่น่าสนใจคือรายได้ของนักท่องเที่ยวภูมิภาคยุโรปจากเดิมที่มีสัดส่วนรายได้เท่ากับร้อยละ 39 ในปี 2553 แต่ลดลงเหลือร้อยละ 35 ในปี 2557 ขณะที่นักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออกมีสัดส่วนรายได้เพิ่มขึ้นจาก ร้อยละ 35 ในปี 2553 เป็นร้อยละ 43 ในปี 2557 (แผนภาพที่ 10)

สถานการณ์ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ภาคการท่องเที่ยวไทยในปัจจุบันขับเคลื่อนด้วยนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออกเป็นหลักทั้งในด้านจำนวนและรายได้ และแนวโน้มการพึ่งพานักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออกเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากจีนซึ่งมีสัดส่วนสูงถึงร้อยละ 29.46 หรือ เกือบ 1 ใน 3 ของนักท่องเที่ยวต่างชาติที่มาประเทศไทย ทำให้ภาคการท่องเที่ยวมีความเสี่ยงต่อความผันผวนของจำนวนนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคนี้ หากเกิดเหตุการณ์ที่กระทบต่อความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยว

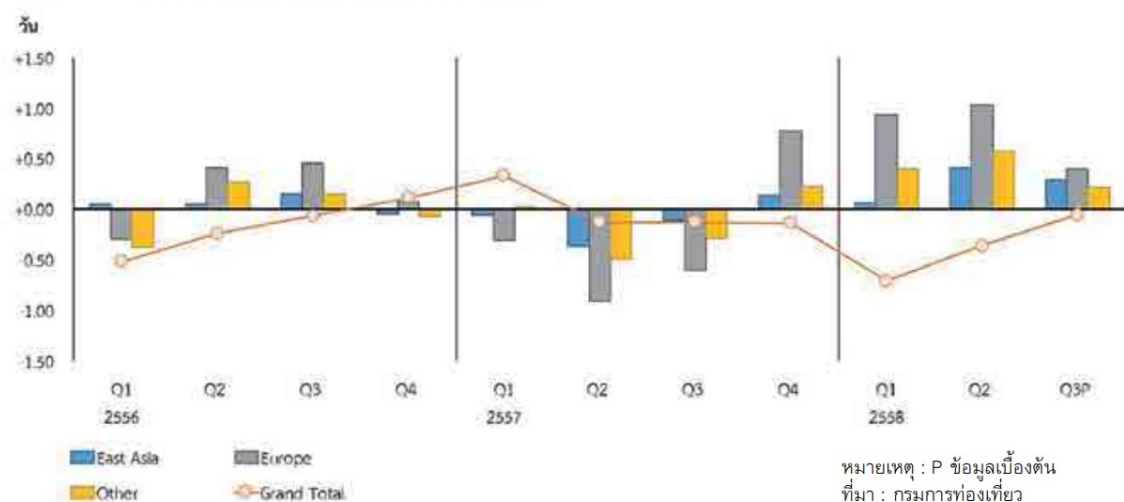
แผนภาพที่ 10 สัดส่วนรายได้จากการท่องเที่ยว

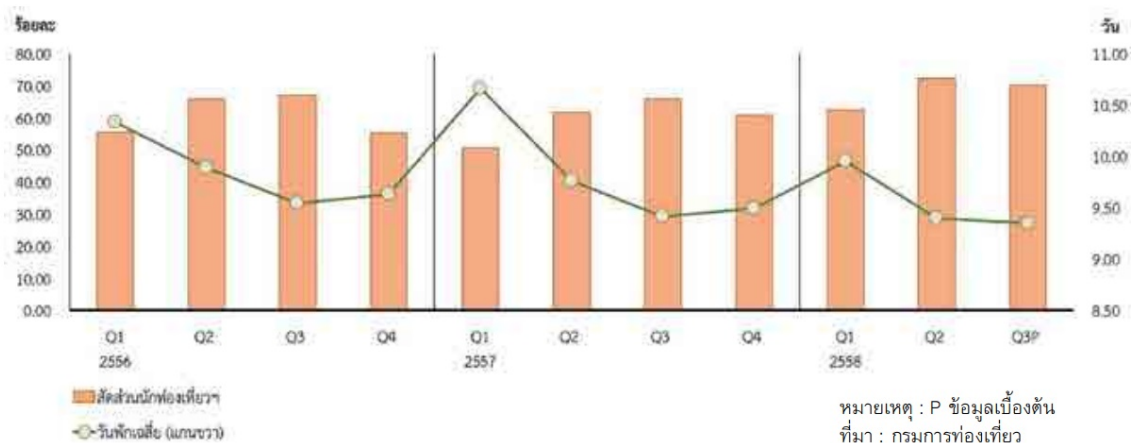
วันพักเฉลี่ย

วันพักเฉลี่ยลดลง 0.06 วัน (แผนภาพที่ 11) สถานการณ์วันพักเฉลี่ยปรับตัวดีขึ้นจากไตรมาสที่แล้ว ทั้งนี้แม้ว่าวันพักเฉลี่ยของนักท่องเที่ยวในทุกภูมิภาคจะเพิ่มขึ้น แต่ผลจากการเติบโตของนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออกส่งผลให้วันพักเฉลี่ยโดยรวมของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลง และมีความผันผวน เนื่องจากนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ มีวันพักเฉลี่ยประมาณ 7 วัน ขณะที่นักท่องเที่ยวยุโรปพักนานกว่าถึง 17 วันเมื่อสัดส่วนนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออกเพิ่มขึ้น จึงทำให้วันพักเฉลี่ยโดยรวมลดลง (แผนภาพที่ 12) ประกอบกับนักท่องเที่ยวของไทยกลุ่มนี้มีความอ่อนไหวต่อเหตุการณ์ต่างๆ จึงทำให้วันพักในรอบปีที่ผ่านมาผันผวน

แผนภาพที่ 11 การเปลี่ยนแปลงของวันพักเฉลี่ย

แผนภาพที่ 12 สัดส่วนนักท่องเที่ยวภูมิภาคเอเชียตะวันออก และวันพักเฉลี่ย

ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย

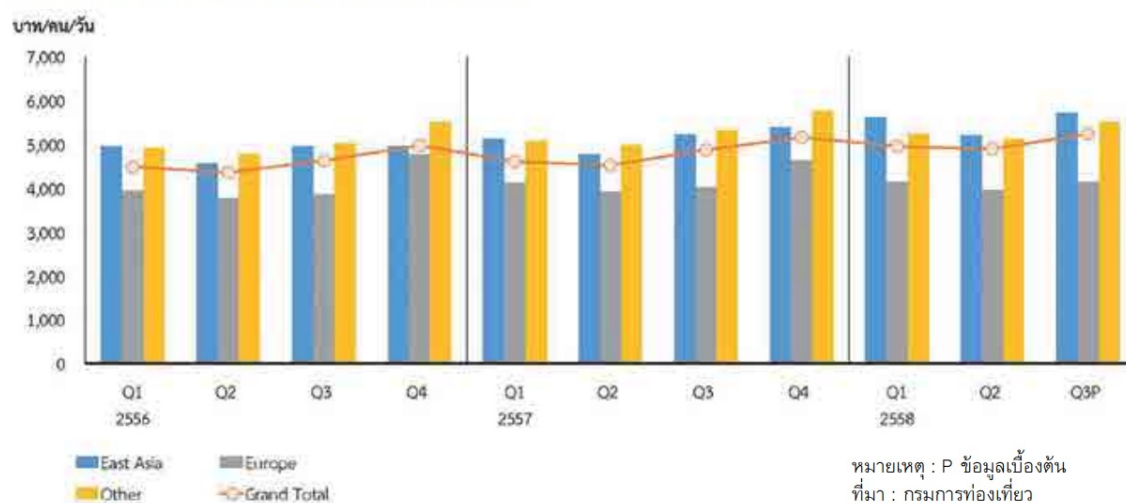
ไตรมาสที่ 3 / 2558 มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 5,247.15 บาท / วัน (แผนภาพที่ 13) ขยายตัวร้อยละ 7.65 ต่ำกว่าไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 8.05 (แผนภาพที่14) ตามการใช้จ่ายนักท่องเที่ยว ภูมิภาคเอเชียตะวันออก และภูมิภาคอื่นๆ ยกเว้นยุโรปที่ค่าใช้จ่าย เฉลี่ยมีแนวโน้มปรับตัวดีขึ้น

ภูมิภาคเอเชียตะวันออก มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ของนักท่องเที่ยวคนละ 5,714.36 บาท/วัน (แผนภาพที่ 13) ขยายตัวร้อยละ9.18 ต่ำกว่า ไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัวร้อยละ 9.27 (แผนภาพที่14) เป็นผล มาจากการใช้จ่ายที่ลดลงของนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่ตลาดหลัก เช่น ลาว สิงคโปร์ฮ่องกง เกาหลีใต้หวัน ขณะที่นักท่องเที่ยว ตลาดหลักเช่นจีนมาเลเซีย ญี่ปุ่นการใช้จ่ายปรับตัวดีขึ้นเล็กน้อย

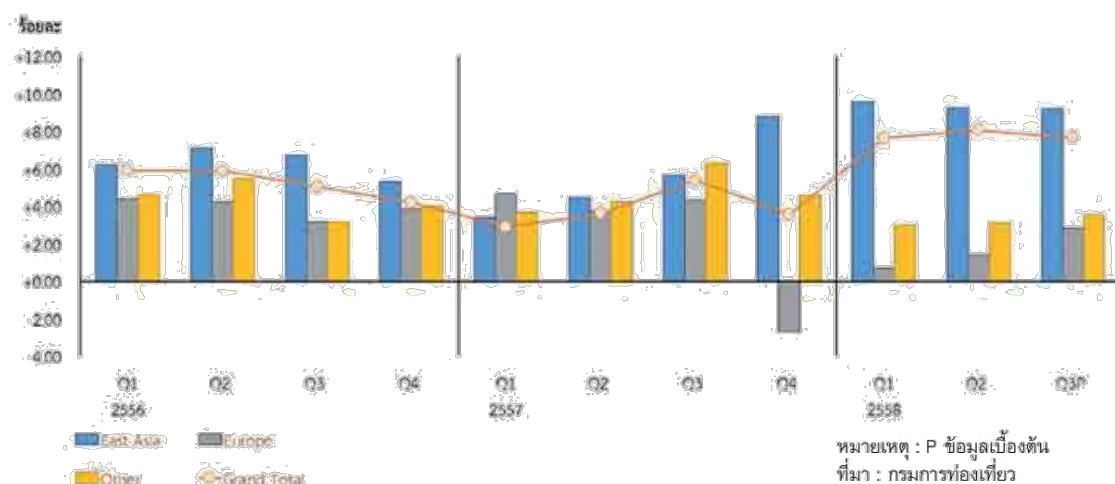
ภูมิภาคยุโรป มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ 4,138.82บาท/วัน (แผนภาพ ที่13) ขยายตัวร้อยละ 2.83 สูงกว่าไตรมาสก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 1.40 (แผนภาพที่ 14) ตามการใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นของนักท่องเที่ยว เกือบทุกตลาด

ภูมิภาคอื่นๆ มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยคนละ5,523.54 บาท / วัน (แผนภาพ ที่ 13) ขยายตัวร้อยละ 3.53 สูงกว่าไตรมาสก่อนหน้าที่ขยายตัว ร้อยละ 3.10 (แผนภาพที่ 14) ตามการใช้จ่ายที่ปรับตัวเพิ่มขึ้น ของนักท่องเที่ยวในเกือบทุกภูมิภาค เช่น อเมริกา เอเชียใต้และ โอเชียเนีย ยกเว้นตะวันออกกลาง

แผนภาพที่ 13 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยของนักท่องเที่ยว

แผนภาพที่ 14 อัตราการเปลี่ยนแปลงของค่าใช้จ่ายเฉลี่ย

จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในปี 2559

จากการพยากรณ์โดยใช้แบบจำลองในการพยากรณ์จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและเทคนิคการคำนวณค่าจากวิธี stochastic simulation รวมทั้งการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงคุณภาพ จากผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวคาดว่าในปี 2559 จะมีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติประมาณ 32 ล้านคน ขยายตัวจาก ปี 2558 ประมาณร้อยละ 8 โดยปัจจัยที่ส่งเสริมการขยายตัว ได้แก่ สถานการณ์การท่องเที่ยวของโลกในปี 2559 ที่คาดว่าจะยังคงขยายตัวต่อเนื่องในระดับ 3-4 %ราคาน้ำมันในตลาดโลกยังคงอยู่ในระดับต่ำและการเมืองภายในประเทศยังคงมีเสถียรภาพ สำหรับปัจจัยที่มีผลด้านลบต่อการท่องเที่ยว ได้แก่ สถานการณ์การก่อการร้ายที่คาดว่าจะมีความรุนแรงขึ้น สงครามในตะวันออกกลางที่ยังไม่มีท่าทีว่าจะสงบลง และสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในประเทศจีน นอกจากนี้จากแนวโน้มการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวในปีที่ผ่านมา โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวชาวจีนที่ชื่นชอบการซื้อสินค้า/บริการ ต่างคาดว่า จะก่อให้เกิดรายได้ประมาณ 1.67 ล้านล้านบาท

ความสำคัญของการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจของประเทศ

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเติบโตในอัตราค่อนข้างสูง มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมทางตรงของการท่องเที่ยว (Tourism Direct GDP:TDGDP) ประมาณร้อยละ 5.45 เมื่อเทียบกับ GDP รวมของประเทศสัดส่วนดังกล่าวนี้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาโดยลำดับและก่อให้เกิดการจ้างงานในไตรมาสที่ 3 ประมาณ 4.45 ล้านคน หรือร้อยละ 11.64 ของการจ้างงานของประเทศโดยรวม และดุลการท่องเที่ยว เกินดุลถึง 284.22 ล้านบาท

มูลค่าของ Tourism Direct GDP ในไตรมาสที่ 3 ปี 2558 มีค่าเท่ากับ 180,361 ล้านบาท โดยที่ไตรมาสที่ 2 และ 1 มีมูลค่าเท่ากับ 170,629 และ 194,571 ล้านบาท ตามลำดับ เมื่อเทียบกับช่วงไตรมาสเดียวกันของปีที่แล้วเพิ่มขึ้นร้อยละ 21.89, 27.20 และ 18.12 ตามลำดับ

เมื่อเทียบเป็นสัดส่วนต่อ GDP รวมของประเทศที่ประมวลผลโดย สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แล้ว GDP ของการท่องเที่ยว หรือ TDGDP ในไตรมาสที่ 3 มีสัดส่วน คิดเป็นร้อยละ 5.45 ของ GDP รวมของประเทศสำหรับในไตรมาสที่ 2 และ 1 ค่าของ TDGDP ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีสัดส่วนเท่ากับ ร้อยละ 5.20, 5.72 ของ GDP รวมของประเทศตามลำดับและเมื่อรวมกับผลิตภัณฑ์มวลรวมทางอ้อมด้านการท่องเที่ยว (Tourism Indirect GDP : TIGDP) แล้ว GDP ทั้งทางตรงและทางอ้อมด้านการท่องเที่ยวของไตรมาสที่ 3, 2 และ 1 จะเท่ากับ 14.50, 13.81 และ 15.28 ตามลำดับ

จึงกล่าวได้ว่าบทบาทของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีความสำคัญโดยเพิ่มขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง เมื่อเทียบกับเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศโดยที่สาขาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่มีมูลค่า GDP ในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูงที่ได้แก่สาขาที่พักอาศัย (Accommodation for Tourist) บริการอาหารและเครื่องดื่ม (Food and

beverage servicing industry) และบริการที่เป็นเฉพาะกรณีของประเทศไทย (Country-specific tourism industries) เช่น สปา นวดแผนไทย เป็นต้น

การจ้างงานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

การจ้างงานของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในไตรมาสที่ 3 ปี 2558 มีจำนวนประมาณ 4.45 ล้านคน เทียบกับระยะเดียวกันของปีที่แล้ว 4.0 ล้านคน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.31 และเมื่อเทียบกับจำนวนผู้มีงานทำรวมทั้งหมดในไตรมาสนี้ตามรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ซึ่งมีจำนวน 38.33 ล้านคน การจ้างงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 11.64 เมื่อเทียบกับการจ้างงานของประเทศโดยรวม ส่วนในไตรมาสที่ 2 และ 1 อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมี การจ้างงานเท่ากับ 4.45 และ 4.49 ล้านคนตามลำดับและเมื่อเทียบกับจำนวนผู้มีงานทำ รวมทั้งประเทศซึ่งเท่ากับ 37.75 และ 37.61 ล้านคน ในไตรมาสที่ 2 และ 1 ดังกล่าวตามลำดับ แล้วสัดส่วนการจ้างงานของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีค่าประมาณเท่ากับร้อยละ 11.81 และ 11.94ตามลำดับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงมีบทบาท ที่ค่อนข้างสำคัญต่อการจ้างงานของประเทศอย่างไรก็ตามแนวโน้ม ความสำคัญค่อนข้างที่จะคงที่ตลอดระยะเวลา 5 ที่ผ่านมา

ดุลการท่องเที่ยว

เมื่อนำรายได้จากการท่องเที่ยวที่ได้รับจากนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้ามาเที่ยวในประเทศไทย หักลบด้วยรายจ่ายของนักท่องเที่ยวคนไทยที่ไปเที่ยวต่างประเทศ มีผลทำให้ดุลบริการท่องเที่ยวของประเทศไทยในไตรมาสที่ 3 เกินดุลคิดเป็นมูลค่าสูงถึง 284,225 ล้านบาท ส่วนในไตรมาสที่ 2 และ 1 มีมูลค่าเกินดุลเท่ากับ 244,684 และ 309,726 ล้านบาท ตามลำดับ เมื่อเทียบกับดุลบริการทั้งหมดของประเทศตามรายงานของธนาคารแห่งประเทศไทย ในไตรมาสที่ 3, 2 และ 1 ของปีนี้ที่มีมูลค่า 59,318,30,531.09 และ 127,703 ล้านบาท ตามลำดับ ดุลบริการท่องเที่ยวสูงกว่าดุลบริการ โดยรวมถึง 4.79, 8.01 และ 2.43 เท่า ในไตรมาสที่ 3, 2 และ 1 ดังกล่าวตามลำดับ สะท้อนให้เห็นว่าตลอดทั้งสามไตรมาสในปี นี้ ดุลบริการการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญค่อนข้างมากต่อการทำให้เกิดดุลบริการของประเทศมีค่าเกินดุลดังกล่าว

ส่วนที่ 3

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพทางการท่องเที่ยวในตำบลป่าซาง

สถานการณ์และปัจจัยแวดล้อมด้านการท่องเที่ยวมีส่วนสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการท่องเที่ยวภายในตำบลป่าซาง และการวิเคราะห์ปัจจัยสิ่งแวดล้อมทางการท่องเที่ยวตำบลป่าซาง ซึ่งสามารถสรุปปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาการท่องเที่ยว ดังนี้

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ

1.1 จุดแข็ง (Strength)

1. นโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลป่าซางให้ความสำคัญต่อการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวโดยบรรจุแนวทางการพัฒนาไว้ในแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2559 – 2561)
2. ท่าเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเป็นจุดเชื่อมโยงคมนาคมการค้า การท่องเที่ยว การลงทุนและการศึกษา โดยมีเส้นทางหลักถนนพหลโยธินผ่านกลางพื้นที่ตำบล มุ่งสู่ตัวเมืองเชียงราย อำเภอแม่ฟ้าหลวงและอำเภอแม่สายอย่างสะดวก
3. มีต้นทุนทางสังคมและวัฒนธรรมที่หลากหลายชาติพันธุ์ ได้แก่ วัฒนธรรมประเพณี ภาษา ศิลปกรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
4. มีการรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหลากหลายกลุ่ม
5. ประชากรส่วนใหญ่มีความสามัคคีในการจัดกิจกรรมด้านประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
6. มีองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นหลากหลายด้าน ซึ่งมีประโยชน์ต่อการพัฒนาอาชีพและสร้างรายได้ของประชาชน
7. มีพื้นที่เหมาะสมกับการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
8. มีทรัพยากรป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์และมีการรักษาต้นน้ำอย่างเป็นระบบ
9. เป็นแหล่งผลิตสินค้าทางการเกษตรที่มีศักยภาพทางการแข่งขันสูง

2. จุดอ่อน (Weakness)

1. การรวมกลุ่มองค์กรอาชีพในพื้นที่ขาดความเข้มแข็งทางด้านการบริหารและด้านการเงิน
2. มีความหลากหลายทางด้านเชื้อชาติพันธุ์ และมีประชากรแฝงอาศัยอยู่ ยากต่อการควบคุมดูแล มีผลต่อความร่วมมือในการพัฒนาท้องถิ่น
3. ขาดการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ของเทศบาลอย่างต่อเนื่อง และไม่ดึงดูดความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของประชาชน
4. ขาดการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวที่มีประสิทธิภาพ ขาดการเชื่อมโยงการจัดการท่องเที่ยวภายใน ปลายประสานการจัดการท่องเที่ยวเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวใกล้เคียง
5. ขาดการสร้างเอกลักษณ์ผลิตภัณฑ์ชุมชนให้มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและติดตลาด

3. โอกาส (Opportunities)

1. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 4 (16) กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ในท้องถิ่น โดยที่หน่วยราชการส่วนกลางและส่วนภูมิภาคส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามแผนกระจายอำนาจ โอกาสได้รับ 6 ด้าน ทำให้เทศบาลมีการจัดสรรทั้งงบประมาณ การฝึกอบรมความรู้ศักยภาพของเจ้าหน้าที่ และมีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม ดูแล ป้องกันและแก้ไขเพิ่มมากขึ้นทำให้สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาความเร่งด่วนได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. โครงการสนับสนุนการพัฒนาเชิงพื้นที่รองรับเขตเศรษฐกิจชายแดนจังหวัดเชียงราย ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาหลายด้านตามมา เช่น โครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค เศรษฐกิจและสังคมทั่วทั้งจังหวัด เพื่อรองรับการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เป็นโอกาสให้พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลป่าซางได้รับการพัฒนาเนื่องจากภูมิศาสตร์เหมาะแก่การเป็นจุดศูนย์กลางเชื่อมโยงการคมนาคมการค้า การท่องเที่ยว การลงทุน และการศึกษา โดยมีเส้นทางสายหลักถนนพหลโยธินผ่านกลางตำบล

3. มีศักยภาพในการพัฒนาการท่องเที่ยวในตลาดเฉพาะ (NICHE MARKET) เช่นการท่องเที่ยวเชิงเกษตร การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ เป็นต้น ซึ่งจังหวัดเชียงรายมีนโยบายมุ่งฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่และเชื่อมโยงกิจกรรมท่องเที่ยวต่อเนื่อง ระหว่างท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด ซึ่งเป็นโอกาสให้แหล่งท่องเที่ยวภายในตำบลป่าซางได้รับการพัฒนา

4. การพัฒนาเมืองเชียงราย เป็นหนึ่งในศูนย์กลางการพัฒนาการท่องเที่ยวและการค้า มุ่งเชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยวและการค้าชายแดนไทย พม่า ลาว จีน โดยมีเป้าหมายในการดำเนินฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมท้องถิ่น ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโครงสร้างพื้นฐาน ครอบคลุมไปทั่วจังหวัดเชียงราย เพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจชายแดน และการพัฒนาสู่ประชาคมอาเซียน

5. พื้นที่ในเขตเทศบาลตำบลป่าซางมีถนนเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 1 เชื่อมผ่านไปยังอำเภอแม่สาย จังหวัดเชียงราย สามารถรองรับนักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้านจากประเทศพม่าและประเทศลาว รวมถึงประเทศจีน

4. อุปสรรค (Weakness)

1. จากการขยายตัวเพิ่มขึ้นของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ จึงเกิดปริมาณขยะจากร้านค้า ครั้วเรือน เพิ่มมากขึ้นจึงส่งผลให้เกิดปัญหามลพิษในชุมชน

2. การดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาลความต่อเนื่อง รวมทั้งขาดการสนับสนุนงบประมาณในโครงการเกินศักยภาพของตำบลป่าซาง ผลจากความไม่มั่นคงทางการเมือง

ส่วนที่ 4

ยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวตำบลป่าซาง

การแข่งขันในภาคอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีแนวโน้มการแข่งขันที่สูงขึ้น ซึ่งทุกประเทศต่างก็ให้ความสำคัญกับการลงทุนและพัฒนาด้านการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้ให้ประเทศประกอบกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งสถานการณ์และปัจจัยเสี่ยงด้านการท่องเที่ยวเพื่อสร้างรายได้ให้ประเทศ ประกอบกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปทั้งสถานการณ์และปัจจัยเสี่ยงด้านการท่องเที่ยว ที่นับวันจะรุนแรงมีความซับซ้อนและเปลี่ยนแปลงเร็วขึ้น จึงมีความจำเป็นต้องแสวงหาแนวทางการพัฒนาการท่องเที่ยวไทย โดยเทศบาลตำบลป่าซางได้กำหนดยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวตำบลป่าซาง ดังนี้

ที่	ยุทธศาสตร์	แนวทาง
1.	ยุทธศาสตร์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนและการท่องเที่ยว	- พัฒนาและส่งเสริมอาชีพให้แก่ประชาชนและสร้างมูลค่าเพิ่มของสินค้า - ประชาสัมพันธ์ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมท้องถิ่น
2.	ยุทธศาสตร์ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาชาวบ้าน	- การฟื้นฟู อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม จารีต ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการตามยุทธศาสตร์พัฒนาการท่องเที่ยวตำบลป่าซาง
ตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2559 - 2561)

- ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 1 พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการค้า การลงทุน การเป็นศูนย์กลางคมนาคม การท่องเที่ยว และวิธีการผลิตการเกษตรที่ยั่งยืน เชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศ GMS และ ASEAN

- ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดที่ 2 การพัฒนาเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผนส่งเสริมการลงทุนและสร้างมูลค่าของสินค้าของเทศบาลตำบลป่าซาง
- ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตโครงการ)	งบประมาณ/ปี			ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				2559 (บาท)	2560 (บาท)	2561 (บาท)			
1.	โครงการปรับปรุงพื้นที่สาธารณประโยชน์	เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	พื้นที่ตำบลป่าซาง	200,000 (งบ ทต.)	200,000 (งบ ทต.)	200,000 (งบ ทต.)	จำนวน 5 แห่ง	เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	- กองช่าง - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2.	โครงการปรับปรุงหนองน้ำสาธารณะ	เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	พื้นที่ตำบลป่าซาง	500,000 (งบ ทต.)	500,000 (งบ ทต.)	500,000 (งบ ทต.)	จำนวน 5 แห่ง	เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	- กองช่าง - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
3.	โครงการส่งเสริมให้หมู่บ้านเป็นหมู่บ้านแหล่งท่องเที่ยว (Home Stay)	เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	พื้นที่ตำบลป่าซาง	200,000 (งบ ทต.)	200,000 (งบ ทต.)	200,000 (งบ ทต.)	จำนวน 1 แห่ง	เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	- สำนักปลัด - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
4.	โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์อ่างเก็บน้ำพระราชดำริแม่เป็น	เพื่อพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	พื้นที่ตำบลป่าซาง	1,000,000 (งบ ทต.)	1,000,000 (งบ ทต.)	1,000,000 (งบ ทต.)	จำนวน 1 แห่ง	เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ	- สำนักปลัด - กองช่าง - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
5.	โครงการก่อสร้างป้ายประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว-สถานที่ต่าง ๆ สำคัญ	เพื่อบอกสถานที่ราชการ-แหล่งท่องเที่ยว-สถานที่ต่าง ๆ ที่สำคัญ	พื้นที่ตำบลป่าซาง	500,000 (งบ ทต.)	500,000 (งบ ทต.)	500,000 (งบ ทต.)	จำนวน 1 แห่ง	เผยแพร่สถานที่สำคัญในเขตเทศบาล	- กองช่าง - กองการศึกษา - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
6.	โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตำบลป่าซาง	เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวแห่งใหม่ใน	หมู่ที่ 1 - 15	500,000 (งบ ทต.)	500,000 (งบ ทต.)	500,000 (งบ ทต.)	ปีละ 1 ครั้ง	เป็นแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบล	- กองช่าง - กองการศึกษา

		ตำบลป่าซาง						ป่าซาง	- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
7.	โครงการสนับสนุนกิจกรรมของสภาวัฒนธรรมตำบลป่าซาง/อำเภอแม่จัน	เพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมของสภาวัฒนธรรมตำบลป่าซาง/อำเภอแม่จัน	สภาวัฒนธรรมตำบลป่าซาง/อำเภอแม่จัน	30,000 (งบ ทต.)	30,000 (งบ ทต.)	30,000 (งบ ทต.)	ปีละ 1 ครั้ง	ประชาชนเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณี	- กองการศึกษา - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
8.	โครงการจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมตำบลป่าซาง	เพื่อจัดตั้งศูนย์วัฒนธรรมตำบลป่าซาง	พื้นที่ตำบลป่าซาง	100,000 (งบ ทต.)	100,000 (งบ ทต.)	100,000 (งบ ทต.)	จำนวน 1 แห่ง	ประชาชนเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมประเพณี	- กองการศึกษา - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
9.	โครงการสืบสานประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นและวันสำคัญทางศาสนา	เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูประเพณีวันสำคัญทางศาสนา	วันสำคัญทางศาสนา พื้นที่ตำบลป่าซาง	200,000 (งบ ทต.)	200,000 (งบ ทต.)	200,000 (งบ ทต.)	ปีละ 1 ครั้ง	ประชาชนได้ทำบุญอันเป็นกาสรทำนุบำรุงศาสนา และอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณี	- สำนักปลัด - กองการศึกษา - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
10.	โครงการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี/ภาษาพื้นบ้าน/ภาษาล้านนา	เพื่อสืบสานอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณีและภาษาพื้นบ้านให้อยู่สืบไป	ประชาชนตำบลป่าซาง	100,000 (งบ ทต.)	100,000 (งบ ทต.)	100,000 (งบ ทต.)	ปีละ 1 ครั้ง	ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมให้คงอยู่สืบไป	- สำนักปลัด - กองการศึกษา - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
11.	โครงการตามแนวพระราชดำริและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	เพื่อดำเนินการตามแนวพระราชดำริและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	พื้นที่ตำบลป่าซาง	100,000 (งบ ทต.)	100,000 (งบ ทต.)	100,000 (งบ ทต.)	ปีละ 1 ครั้ง	ดำเนินการตามแนวพระราชดำริและปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	- สำนักปลัด - กองการศึกษา - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
12.	โครงการสร้างพระธาตุ	เพื่อสืบสานประเพณีนมัสการและสร้างพระธาตุในพื้นที่ตำบลป่าซางให้คงอยู่สืบไป	หมู่ที่ 1 - 15	20,000 (งบ ทต.)	20,000 (งบ ทต.)	20,000 (งบ ทต.)	ปีละ 1 ครั้ง	สืบสานประเพณีนมัสการและสร้างพระธาตุในพื้นที่ตำบลป่าซาง	- สำนักปลัด - กองการศึกษา - หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ส่วนที่ 5

กลไกขับเคลื่อนประเด็นยุทธศาสตร์

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลป่าซางไปสู่การปฏิบัติ

การขับเคลื่อนแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลป่าซาง พ.ศ. 2559 – 2561 ให้บังเกิดผลในการปฏิบัติในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในทุกระดับสู่ผลสัมฤทธิ์ตามยุทธศาสตร์นั้น จะต้องมีการบริหารจัดการและต้องดำเนินการตามความเหมาะสมและจะต้องให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนของสังคมต่อการดำเนินการในทุกภาคส่วน ตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมวางแผน และร่วมดำเนินการพัฒนาตามบทบาทและความรับผิดชอบของแต่ละภาคส่วน รวมทั้งร่วมติดตาม ตรวจสอบผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง อันเป็นการระดมทรัพยากรและการผนึกพลังสังคมร่วมขับเคลื่อนการพัฒนายุทธศาสตร์ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ควบคู่ไปกับการจัดกลไกและกระบวนการบริหารการเปลี่ยนแปลงด้วยการจัดทำและใช้แผนระดับต่าง ๆ เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนและปรับระบบการจัดสรรทรัพยากรและงบประมาณ รวมทั้งปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการสร้างองค์ความรู้เพื่อหนุนเสริมการขับเคลื่อนให้เกิดสัมฤทธิ์ผล โดยมีเป้าหมายร่วมกันคือการส่งเสริมพัฒนาภาคการท่องเที่ยวให้เป็นแหล่งสร้างและกระจายรายได้ ได้อย่างสมดุลและยั่งยืน ดังนี้

1. ด้านการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ

การถ่ายทอดแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลป่าซาง พ.ศ. 2559 – 2561 ไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าประสงค์และตัวชี้วัดอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้น จะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในยุทธศาสตร์และแนวทางปฏิบัติ ตลอดจนความร่วมมือในการดำเนินการ รวมทั้งการติดตามประเมินผลจากภาคีการพัฒนาโดยมีแนวทางดังต่อไปนี้

2. การสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่กลุ่มภาคีการพัฒนา

จัดให้มีกระบวนการสร้างความรู้และการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนให้เข้าใจในเนื้อหาสาระสำคัญของแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลป่าซาง พ.ศ. 2559 - 2561 โดยเฉพาะภารกิจและบทบาทของตนที่จะสนับสนุนการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติ พร้อมทั้งรณรงค์ให้ใช้แผนยุทธศาสตร์และแนวทางมาตรการดังกล่าวเป็นเครื่องมือในการกำหนดนโยบายการพัฒนา พื้นฟูและกระตุ้นการท่องเที่ยว โดยการจัดประชุมชี้แจงแผนฯ ให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในตำบลป่าซาง เพื่อจะได้นำไปกำหนดเป็นกรอบแผนงาน/โครงการและวางแผนด้านงบประมาณ กำหนดเป็นแผนปฏิบัติการให้สอดคล้องกับระยะเวลาของแผนพัฒนาฯ รวมทั้งสร้างความเข้าใจถึงระบบความสัมพันธ์และความสำคัญของภาคีพัฒนาเครือข่ายด้านการท่องเที่ยวที่มีผลต่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยผ่านการสื่อสาร ประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบ เพื่อเป็นการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสู่การรับรู้ของสังคมในวงกว้าง ให้เห็นถึงความสำคัญและเกิดจิตสำนึกในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อการท่องเที่ยว พร้อมทั้งเป็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกันบริหารจัดการการท่องเที่ยว เพื่อให้เกิดการสร้างรายได้และกระจายรายได้อย่างเป็นธรรม

สรุปภาพรวมการจัดทำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลป่าซาง พ.ศ. 2559 – 2561

แผนพัฒนาการท่องเที่ยวเทศบาลตำบลป่าซาง พ.ศ. 2559 – 2561 เป็นเครื่องมือประกอบการพัฒนาการท่องเที่ยวตำบลป่าซาง โดยกำหนดยุทธศาสตร์ออกเป็น

1. ยุทธศาสตร์ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุนและการท่องเที่ยว
2. ยุทธศาสตร์ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาชาวบ้าน

ดังนั้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผน จึงต้องมีการแปลงยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างถูกต้องเหมาะสม โดยเน้นกระบวนการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อให้ประชาชนภาคเอกชน และชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยวไม่ให้อยู่ในสภาพที่ทรุดโทรม หรือถูก

ทำลาย เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการเป็นเจ้าบ้านที่ดี มีระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ และสิ่งอำนวยความสะดวกในปริมาณที่เหมาะสมสะดวกและบริการที่มีคุณภาพ